

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a členov senátu JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Ivana Rumanu v právnej veci žalobcu: **E.**, so sídlom T., IČO: X., právne zastúpeného *Mgr. V. Š., advokátom so sídlom Z.*, proti žalovanému: **Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky**, so sídlom Stromová č. 1, 813 30 Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. CD-2008-12407/26860-1:sekr. zo dňa 30.06.2008, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 3S/131/2008-22 zo dňa 02.02.2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 3S/131/2008-22 zo dňa 02. februára 2010 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom krajský súd rozhodnutie žalovaného č. CD-2008-12407/26860-1:sekr. zo dňa 30.06.2008 podľa § 250j ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) zrušil, vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 109,94 € na účet právneho zástupcu žalobcu do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že z čl. 8 ods. 1 nariadenia Rady č. 2185/96 nevyplýva, že by zakazovalo sprístupniť výsledky kontroly dohľadu alebo dozoru. Čl. 8 ods. 1 nariadenia chráni informácie, ktoré podliehajú profesionálnemu tajomstvu a ktoré sú rovnako chránené štátnou legislatívou členského štátu z toho dôvodu, aby takéto informácie nemohli byť ďalej akýmkoľvek spôsobom zneužitú. Tieto skutočnosti vyplývajú z obsahu celého nariadenia Rady č. 2185/96, avšak vyplývajú i zo samotného čl. 8 ods. 1 v druhom odseku, kde sa v druhej vete uvádza: „Ak chce niektorý členský štát využiť informácie, ktoré získali úradníci v rámci svojej právomoci ako pozorovatelia inšpekcií a kontrol na mieste v súlade s článkom 6 ods. 2 na iné účely, musí požiadať o súhlas členského štátu, v ktorom bola informácia získaná“. V žiadnom z článkov nariadenia Rady nie je uvedené, že záverečné správy, ktoré boli kontrolou na mieste zistenou nemôžu byť zverejnené tretím osobám, pretože takéto výsledky kontrol zodpovedajú potrebe verejnej kontroly nad nakladaním s verejnými prostriedkami a prostriedkami ES a EÚ. Ústava Slovenskej republiky v čl. 26 ods. 1 garantuje právo na slobodu prejavu a právo na informácie. Z ust. § 13 zákona č. 211/2000 Z.z. o slobode informácií vyplýva, že sprístupnenie informácií podľa tohto zákona sa nepovažuje za porušenie povinností zachovávať mlčanlivosť podľa osobitného zákona a podľa názoru súdu zvlášť v tom prípade, keď tento zákon výslovne nezakazuje sprístupniť výsledky kontrol, ktoré boli vypracované komisiou na ochranu finančných záujmov spoločenských. Z uvedených dôvodov žalovaný nepostupoval v súlade s Ústavou Slovenskej republiky a takisto nepostupoval v súlade s ust. § 11 ods. 1 písm. f/ a g/ zákona č. 211/2000 Z.z. o slobode informácií.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie žalovaný, v ktorom navrhol rozsudok krajského súdu zmeniť a žalobu zamietnuť. Argumentoval, že žalobcom požadovaná informácia podlieha profesionálnemu tajomstvu a smie byť sprístupnená len vymedzenému okruhu osôb. Poukázal na čl. 7 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého právne záväzné akty Európskych spoločenských a Európskej únie majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky. Ustanovenie § 11 ods. 1 písm. f/ a g/ zákona o slobode informácií odkazuje na nariadenie, ktoré je na území členského štátu priamo vykonateľné, a ktoré výslovne určuje komu a za akým účelom je možné dotknuté informácie sprístupniť. Krajský súd nezdôvodnil vzťah § 13 zákona o slobode informácií k predpisom Európskych spoločenských a Európskej únie s poukazom na čl. 7 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky hoci tvrdí, že z ust. § 13 zákona o slobode informácií vyplýva, že sprístupnenie informácií podľa tohto zákona sa nepovažuje za porušenie povinností zachovávať mlčanlivosť podľa osobitného zákona a podľa názoru súdu zvlášť v prípade, keď tento zákon výslovne nezakazuje sprístupniť výsledky kontrol, ktoré boli vypracované Komisiou na ochranu finančných záujmov spoločenských. Ustanovenie § 13 upravuje vzťahy voči zákonu a nie nariadeniu, a teda zákon a nariadenie nemožno považovať za totožné pojmy. Krajský súd na podporu svojho rozhodnutia preto nesprávne aplikoval ustanovenia nariadenia ako aj zákona o slobodnom prístupe k informáciám.

Žalobca sa k odvolaniu žalovaného na výzvu krajského súdu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalovaného (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom podľa § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p. a po tom, ako bolo oznámenie o vyhlásení rozsudku vyvesené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk, www.nsud.sk, verejne vyhlásil rozsudok, ktorým podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny.

Najvyšší súd z administratívneho spisu zistil, že žalobca žiadosťou zo dňa 20.05.2008 požiadal o sprístupnenie výsledkov kontroly z auditu, ktorý sa uskutočnil v o.z. Q., L., koncom roku 2006. Išlo o audit poverených pracovníkov Európskej komisie týkajúci sa využitia finančných prostriedkov v rámci prideleného projektu Inštitút pokročilých štúdií.

Žalovaný rozhodnutím č. 365-1/2008-PKV zo dňa 09.06.2008 nevyhovel žiadosti žalobcu o poskytnutie informácie s odôvodnením, že boli naplnené podmienky § 11 ods. 1 písm. f/ a g/ zákona č. 211/2000 Z.z., pretože Európska legislatíva vylučuje poskytnutie žiadaných informácií, najmä čl. 8 nariadenia Rady č. 2185/96. Toto rozhodnutie bolo rozhodnutím č. CD-2008-12407/26860-1:sekr. zo dňa 30.06.2008 potvrdené.

Podľa čl. 26 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.

Slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti (čl. 26 ods. 4 ústavy).

Orgány verejnej moci majú povinnosť primeraným spôsobom poskytovať informácie o svojej činnosti v štátnom jazyku. Podmienky a spôsob vykonania ustanoví zákon (čl. 26 ods. 5 ústavy).

Podľa § 11 ods. 1 písm. f/ zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov, povinná osoba obmedzí sprístupnenie informácie alebo informáciu nesprístupní, ak by to bolo v rozpore s právne záväznými aktmi Európskych spoločenstiev a Európskej únie alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná.

Podľa § 11 ods. 1 písm. g/ zákona o slobode informácií, povinná osoba obmedzí sprístupnenie informácie alebo informáciu nesprístupní, ak sa týka výkonu kontroly, dohľadu alebo dozoru orgánom verejnej moci podľa osobitých predpisov **okrem informácie o rozhodnutí alebo o inom výsledku kontroly, dohľadu alebo dozoru, ak jej sprístupnenie nezakazujú osobitné predpisy.**

Podľa čl. 8 bod 1 nariadenia Rady (EURATOM, ES) č. 2185/96 z 11.11.1996 informácie oznámené alebo získané akoukoľvek formou v zmysle tohto nariadenia podliehajú profesionálnemu tajomstvu a sú chránené tým istým spôsobom, ako sú podobné informácie chránené štátnou legislatívou členského štátu, ktorý ich získal a zodpovedajúcimi ustanoveniami platnými pre inštitúcie spoločenstva.

Takéto informácie smú byť oznámené len osobám v rámci inštitúcií spoločenstva alebo členských štátov, ktorých funkcie vyžadujú, aby s nimi boli oboznámené a inštitúcie spoločenstva ich smú použiť len na zabezpečenie účinnej ochrany finančných záujmov spoločenstiev vo všetkých členských štátoch. Ak chce niektorý členský štát využiť informácie, ktoré získali úradníci v rámci svojej právomoci ako pozorovatelia inšpekcií a kontrol na mieste v súlade s článkom 6 ods. 2 na iné účely, musí požiadať o súhlas členského štátu, v ktorom bola táto informácia získaná.

V preskúmvanej veci je kľúčovou odpoveď na otázku, či povinná osoba môže nesprístupniť informáciu o výsledku kontroly vykonanej inšpektormi Komisie týkajúcej sa využitia finančných prostriedkov s odkazom na § 11 ods. 1 písm. f/ a g/ zákona o slobode informácií a čl. 8 nariadenia Rady č. 2185/96.

Zákonom č. 211/2000 Z.z. o slobode informácií sa realizuje ústavou zaručené právo na informácie zakotvené v čl. 26 Ústavy SR. Ako už bolo vyššie uvedené, toto právo je možné obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti. Citovaný zákon v § 8 a nasledujúcich upravuje, kedy je možné obmedziť prístup k informáciám.

Postup pri sprístupňovaní informácií o kontrole upravuje § 11 ods. 1 písm. g/ citovaného zákona. Je nevyhnutné rozlišovať medzi informáciami týkajúcimi sa výkonu kontroly, dohľadu alebo dozoru, ktoré povinná osoba nesprístupní alebo obmedzí ich sprístupnenie, od informácie o rozhodnutí alebo o inom výsledku kontroly, dohľadu alebo dozoru, ktoré je povinná osoba povinná sprístupniť, ak jej sprístupnenie nezakazujú osobitné predpisy.

Pretože v danom prípade išlo o informáciu o výsledku kontroly, žalobca mal právo na jej sprístupnenie, lebo ani z nariadenia Rady č. 2185/96 nevyplýva, že informácie o výsledku kontroly vykonanej Komisiou nie je možné nesprístupniť. Nariadenie Rady č. 2185/96 v čl. 8 bod 1 chráni informácie oznámené alebo získané v rámci kontrol a inšpekcií vykonávaných Komisiou s cieľom ochrany finančných záujmov Európskych spoločenstiev pred spreneverou a inými podvodmi (ide o informácie získané v rámci výkonu kontroly), nie však výsledok kontroly.

Podľa § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p. súd zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a podľa okolností aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vráti vec žalovanému správneho orgánu na ďalšie konanie, ak po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v medziach žaloby dospel k záveru, že rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Nesprístupnenie informácie o výsledku kontroly predstavuje z vyššie uvedených dôvodov nesprávne právne posúdenie veci správnym orgánom, ktoré spôsobuje nezákonnosť napadnutého rozhodnutia a žalovaný tým, že nesprístupnil informácie o výsledku kontroly porušil zákon č. 211/2000 Z.z. a ústavou zaručené právo žalobcu na informácie.

S poukazom na uvedené najvyšší súd rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 3S/131/2008-22 zo dňa 02.02.2010, ktorým bolo zrušené rozhodnutie žalovaného, potvrdil.

O trovách odvolacieho konania najvyšší súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý mal úspech v odvolacom konaní, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože mu žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 07. decembra 2010

JUDr. Jana Z e m k o v á PhD. , v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková